

61985J0416

DOMSTOLENS DOM AF 21. JUNI 1988. - KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER MOD DET FORENEDE KONGERIGE STORBRITANNIEN OG NORDIRLAND. - MERVAERDIAFGIFT - NULSATS. - SAG 416/85.

Samling af Afgørelser 1988 side 03127

Sammendrag

Dommens præmisser

Afgørelse om sagsomkostninger

Afgørelse

Nøgleord

++++

1 . Traktatbrudssag - objektiv karakter - hensyntagen til de maal Kommissionen forfølger - intet hensyn hertil

(EOEf-Traktaten, art . 169)

2 . Fiskale bestemmelser - harmonisering af lovgivningerne - omsætningsafgift - fælles merværdiafgiftssystem - reducerede satser og fritagelser som opretholdes i en overgangsperiode "ud fra nogle definerede sociale hensyn til fordel for den endelige forbruger" - begreb

(Raadets direktiver 67/228, art . 17, sidste led, og 77/388, art . 28, stk . 2)

Sammendrag

1 . Det tilkommer alene Kommissionen at vurdere, om der bør anlægges en traktatbrudssag mod en medlemsstat i henhold til Traktatens artikel 169, og en sådan sag er undergivet objektive regler . I henhold til den indbyrdes fordeling af beføjelserne mellem institutionerne, som er foretaget ved Traktaten, tilkommer det ikke Domstolen at tage stilling til, hvilke maal der forfølges med en sådan sag . Den skal derimod afgøre, om der som påstået foreligger et traktatbrud .

2 . Afgrænsningen af, hvad der kan henføres under de "nogle definerede sociale hensyn", ud fra hvilke der i henhold til andet direktivs artikel 17, sidste led, og sjette direktivs artikel 28, stk . 2, i en overgangsperiode kan opretholdes visse reducerede satser og moms-fritagelser, foretages i princippet af medlemsstaterne, og dette er en politisk afgørelse, som kun kan efterprøves på fællesskabsplan, for så vidt som der er sket en forvanskning af begrebet, som fører til, at der træffes foranstaltninger, som på grund af deres virkninger og reelle formål falder uden for

begrebets rammer .

Da den endelige forbruger - saaledes som merværdiafgiftssystemet generelt er opbygget - er den, der erhverver et gode eller en tjenesteydelse til personlig brug og ikke til brug ved økonomisk virksomhed, og som derfor belastes med afgiften, skal den anden af de betingelser, som i henhold til de nævnte bestemmelser skal være opfyldt, for at visse reducerede satser og momsfratagelser kan opretholdes, nemlig at de er "til fordel for den endelige forbruger", under hensyn til de sociale formål, artikel 17 skal tilgodeses, forstås saaledes, at den, der nyder fordelene, ikke må benytte de afgiftsfratagne goder eller tjenesteydelser i forbindelse med økonomisk virksomhed . Levering af goder eller tjenesteydelser i tidligere led i produktions - eller omsætningskæden, som dog i forhold til forbrugerne er så nærliggende, at de kan drage fordel deraf, må også antages at være omfattet af udtrykket "til fordel for den endelige forbruger " .

Dommens præmisser

1 Ved stævning indgivet til Domstolens Justitskontor den 13 . december 1985 har Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber i medfør af EØF-Traktatens artikel 169 anlagt sag med påstand om, at det statueres, at Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland ved fortsat at anvende nulsatser for merværdiafgiften på visse kategorier af goder og tjenesteydelser har overtrådt bestemmelserne i Rådets direktiv 77/388 af 17 . maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter - Det fælles merværdiafgiftssystem : ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s . 1) (herefter benævnt "sjette direktiv ") og følgelig ikke har overholdt de forpligtelser, der påhviler det i henhold til EØF-Traktaten .

2 Sjette direktivs artikel 28 indeholder en række overgangsbestemmelser, der gør det muligt gradvist at tilpasse de nationale lovgivninger på de pågældende områder . Artikel 28, stk . 2, er affattet saaledes :

"De reducerede satser og de fritagelser med tilbagebetaling af den i tidligere omsætningsled erlagte afgift, som var gældende den 31 . december 1975, og som opfylder de kriterier, der er omhandlet i artikel 17, sidste led, i Rådets andet direktiv af 11 . april 1967, kan opretholdes indtil en dato, som fastsættes af Rådet med enstemmighed på forslag af Kommissionen, men som ikke må ligge senere end afskaffelsen af afgifter ved indførsel og afgiftslettelse ved udførsel i samhandelen mellem medlemsstaterne . Medlemsstaterne træffer bestemmelser, som gør det muligt at sikre de afgiftspligtige personers angivelse af de nødvendige oplysninger for beregningen af egne indtægter hidrørende fra disse transaktioner .

Rådet tager hvert femte år på grundlag af en beretning fra Kommissionen ovennævnte reducerede satser og fritagelser op til fornyet behandling og vedtager i givet fald, med enstemmighed og på forslag af Kommissionen, de nødvendige foranstaltninger til at sikre en gradvis afskaffelse heraf ."

3 I artikel 17, sidste led, i Rådets direktiv 67/228 af 11 . april 1967 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter - Det fælles merværdiafgiftssystems struktur og de nærmere regler for dets anvendelse (EFT 1967, s . 14) (herefter benævnt "andet direktiv "), som der henvises til i sjette direktivs artikel 28, bestemmes det, at medlemsstaterne har ret til :

"indtil beskatning ved indførsel og afgiftsgodtgørelse ved udførsel i handelssamkvemmet mellem medlemsstaterne afskaffes - ud fra nogle definerede sociale hensyn til fordel for den endelige forbruger - ((at)) fastsætte reducerede satser eller endog fritagelser med eventuel godtgørelse for den af det tidligere omsætningsled betalte afgift, for så vidt disse forholdsregler sammenlagt ikke har større virkning end de under det hidtidige system anvendte lettelser ".

4 Paa grundlag af sjette direktivs artikel 28, stk . 2, har Det Forenede Kongerige opretholdt et saakaldt "nulsats-system ". Oprindeligt indeholdt Det Forenede Kongeriges lovgivning i bilag 4 til "Finance Act" 1972 en liste over sytten kategorier af goder og tjenesteydelser, som var omfattet af en nulsats . Denne liste blev senere næsten ubeskaaret optaget i bilag 5 til "Value Added Tax Act" 1983 .

5 Kommissionen fandt, at nogle af de nulsatser, som er fastsat i Det Forenede Kongeriges lovgivning, ikke opfyldte betingelserne i andet direktivs artikel 17, sidste led, og opfordrede derfor ved aabningsskrivelse af 19 . oktober 1981 Det Forenede Kongeriges regering til at fremsætte sine bemærkninger, jfr . EOEf-Traktatens artikel 169, stk . 1 .

6 Det Forenede Kongerige kunne ikke anerkende, at det havde undladt at opfylde sine forpligtelser, og Kommissionen fremsatte derfor en begrundet udtalelse den 4 . september 1984 . Da den britiske regering ikke rettede sig efter udtalelsen, har Kommissionen anlagt denne sag .

7 Vedrørende sagens faktiske omstændigheder, retsforhandlingernes forløb samt parternes anbringender og argumenter henvises til retsmoder rapporten . Disse omstændigheder omtales derfor kun i det følgende, saafremt det paa de enkelte punkter er nødvendigt for forståelsen af Domstolens argumentation .

Domstolens kompetence

8 Det Forenede Kongerige har gjort gældende, at der ligger politiske motiver bag Kommissionens sagsanlæg, og at saadanne motiver ikke i sig selv kan danne grundlag for en traktatbrudssag i medfør af EOEf-Traktatens artikel 169 . Kommissionens sagsanlæg tager i virkeligheden sigte paa ad rettens vej at realisere et formaal, som kun kan opnaas ved en beslutning truffet af Fællesskabets lovgivningsmyndighed . Efter Det Forenede Kongeriges opfattelse fremgaar det af Kommissionens replik, at den med sagsanlægget har villet omgaa de krav til fremgangsmaaden, som følger af sjette direktivs artikel 28, hvorefter det tilkommer Raadet med enstemmighed at træffe afgørelse om at ophæve de i artiklen omhandlede afgiftsfritagelser . Det Forenede Kongerige har følgelig anført, at det ikke kan være Domstolens opgave "at sætte sin egen afgørelse i stedet for de generelle procedurer, som er foreskrevet i sjette direktivs artikel 28, eller at sætte en umiddelbar forpligtelse for en medlemsstat i stedet for den gradvise harmonisering, der skal foretages i henhold til artikel 28 ".

9 Dette kan ikke tiltrædes . I henhold til den indbyrdes fordeling af beføjelserne mellem institutionerne, som er foretaget ved Traktaten, tilkommer det ikke Domstolen at tage stilling til, hvilke maale, der forfølges med en traktatbrudssag i henhold til Traktatens artikel 169 . Domstolen skal derimod afgøre, om der som paastaet foreligger et traktatbrud . Som fastslaaet af Domstolen i dom af 10 . december 1968 (Kommissionen mod Den Italienske Republik, 7/68, Sml . 1965-1968, s . 541) tilkommer det alene Kommissionen at vurdere, om der bør anlægges en traktatbrudssag ved Domstolen, og en saadan sag er undergivet objektive regler .

Realiteten

10 Indledningsvis bemærkes, at Kommissionen ikke har rejst principielle indvendinger mod nulsats-systemet, som den anser for i det væsentlige at svare til de i sjette direktivs artikel 28 omhandlede afgiftsfritagelser, jfr . ogsaa Kommissionens udtrykkelige anerkendelse heraf i

forbindelse med forelaeggelsen af forslaget til sjette direktiv for Raadet den 29 . juni 1973 . Kommissionen har derimod gjort gaeldende, at kravene i andet direktivs artikel 17, sidste led, hvorefter afgiftsfritagelse kun maa indroemmes "ud fra noeje definerede sociale hensyn til fordel for den endelige forbruger", ikke er opfyldt for saa vidt angaar visse kategorier af goder og tjenesteydelser, der er naevnt i bilag 5 til "Value Added Tax Act" 1983 .

11 Der maa derfor tages stilling til, om anvendelsen af nulsatser paa de omhandlede goder og tjenesteydelser opfylder betingelserne i de naevnte bestemmelser .

Begrebet "noeje definerede sociale hensyn"

12 For saa vidt angaar den foerste af betingelserne, som er, at afgiftsfritagelse skal ske ud fra noeje definerede sociale hensyn, er der enighed mellem parterne om, at det er overladt til medlemsstaternes frie skoen at fastlaegge, hvilken socialpolitik de vil foere . Parterne har dog erkendt, at udoevelsen af dette skoen kan efterproeves paa faellesskabsplan .

13 Det Forenede Kongerige har navnlig erkendt, at Kommissionen kan anfaegte en bestemt foranstaltning, hvis de sociale hensyn ikke kan antages at vaere noeje defineret, hvis de sociale hensyn, der paaberaabes, ikke kan begrunde den trufne foranstaltning, eller hvis en bestemt foranstaltning overhovedet ikke staar i rimeligt forhold til det tilsigtede maal . Kommissionen har praeciseret, at den ved sociale hensyn forstaar foranstaltninger, som primaert traeffes med almene sociale formaal for oeje og ikke hovedsagelig af erhvervsmaessige, sektorbestemte eller skatte - og afgiftsmaessige grunde, og den har erkendt, at den ikke har befoejelse til at anfaegte foranstaltninger, der traeffes inden for rammerne af en medlemsstats socialpolitik, medmindre den kan godtgoere, at denne politik ikke er tilstraekkelig klart defineret, eller at foranstaltningerne enten er ubegrundede eller ikke staar i rimeligt forhold til de sociale hensyn, der fremfoeres .

14 Det bemaerkes, at afgraensningen af, hvad der kan henfoeres under begrebet sociale hensyn, i princippet foretages af medlemsstaterne, og at dette er en politisk afgoerelse, som kun kan efterproeves paa faellesskabsplan, for saa vidt som der er sket en forvanskning af begrebet, som foerer til, at der traeffes foranstaltninger, som paa grund af deres virkninger og reelle formaal falder uden for begrebets rammer .

Begrebet "til fordel for den endelige forbruger"

15 Kommissionen har anfoert, at der ved "endelige forbrugere" forstaas personer, som, fordi de befinder sig i sidste led i produktions - og omsaetningskaeden, ikke har nogen mulighed for at fradrage mervaeardiafgiften, dvs . ikke-afgiftspligtige personer .

16 Det Forenede Kongerige har anfoert, at der - saaledes som mervaeardiafgiftssystemet generelt er opbygget - ikke er noget der taler for, at den endelige forbruger skulle vaere ensbetydende med en ikke-afgiftspligtig person . Tvaertimod maa den fysiske eller juridiske person, der befinder sig i sidste led i en bestemt produktions - eller distributionskaede for et bestemt produkt eller en bestemt tjenesteydelse, anses for at vaere den endelige forbruger, ogsaa selv om produktet eller tjenesteydelsen anvendes til fremstilling af andre produkter eller udfoerelse af andre tjenesteydelser, og dette maa gaelde uafhaengigt af, om vedkommende er afgiftspligtig eller ej .

17 Det bemaerkes, at den endelige forbruger - saaledes som mervaeardiafgiftssystemet generelt er opbygget - er den, der erhverver et gode eller en tjenesteydelse til personlig brug og ikke til brug ved oekonomisk virksomhed, og som derfor belastes med afgiften . Heraf foelger, naar henses til de sociale formaal, artikel 17 skal tilgodese, at begrebet den endelige forbruger kun kan finde anvendelse paa personer, som ikke benytter de afgiftsfritagne goder eller tjenesteydelser i forbindelse med oekonomisk virksomhed . Levering af goder eller tjenesteydelser i tidligere led i produktions - og omsaetningskaeden, som dog i forhold til forbrugerne er saa naerliggende, at disse kan drage fordel deraf, maa ogsaa antages at vaere omfattet af udtrykket "til fordel for den

endelige forbruger ".

De omtvistede nulsatser

A - Kategori 1 - Levnedsmidler ((2) foder; 3) frosne og andet planteformeringsmateriale, som er omfattet af nr. 1 og 2; 4) levende dyr af arter, som sædvanligvis anvendes til eller frembringer levnedsmidler))

18 Kommissionen har i det væsentlige anført, at det ikke er i overensstemmelse med den anden af betingelserne i andet direktivs artikel 17, sidste led, at anvende nulsatser for disse produkter . Efter Kommissionens opfattelse ligger transaktionerne vedrørende de her omhandlede produkter langt fra de endelige produkter i form af levnedsmidler, som er omfattet af nulsatsen, til, at betingelsen om, at der opstår en fordel for den endelige forbruger, er opfyldt .

19 Det Forenede Kongerige har anført, at anvendelse af en positiv momssats for disse produkter vil medføre prisforhøjelser for levnedsmidler og dermed bringe virkeliggørelsen af de sociale mål, der forfølges, i fare . Det Forenede Kongerige har endvidere gjort indsigelse mod Kommissionens argumentation om, at der er for stor afstand til det endelige produkt .

20 Hertil bemærkes, at alle de omtvistede leverancer anvendes ved fremstillingen af produkter, der er bestemt til at fortales af mennesker, og at de ligger tilstrækkelig tæt på den endelige forbruger til, at de kan være til fordel for denne . Desuden kan det ikke udelukkes, at en afgiftsbelastning af produkterne kan have en negativ indflydelse på priserne på levnedsmidler, og prisstigninger er særlig mærkbare for de endelige forbrugere, der selv drager fordel af nulsatser .

21 Herefter findes det påståede traktatbrud ikke godtgjort for denne kategori af produkter .

B - Kategori 2 - Ydelser i forbindelse med afledning af spildevand og vandforsyning

22 Det af Kommissionen påberåbte traktatbrud vedrører dels tjenesteydelser til fordel for industrien i forbindelse med toemning af sivebroende eller septiktanke i områder, der ikke er tilsluttet hovedkloaknet, dels vandforsyning til industrien .

23 Det bemærkes, at ydelserne i begge tilfælde leveres til industrien, og at den anden af betingelserne i artikel 17 derfor ikke kan anses for at være opfyldt, idet industrien ikke kan betragtes som endelig forbruger .

24 Specielt med hensyn til vandforsyning til industrien har Det Forenede Kongerige anført, at levering af vand i en anden medlemsstat er fritaget for moms . Kommissionen har under sagens behandling oplyst, at denne momsfritagelse bygger på sjette direktivs artikel 28, stk . 3, litra b), hvorefter medlemsstaterne - i den i artiklen omhandlede overgangsperiode - fortsat kan fritage de transaktioner, der er opregnet i bilag F, i dette tilfælde "offentlig vandforsyning " . Det Forenede Kongerige har ikke påberåbt sig denne bestemmelse .

25 Det findes således godtgjort, at der foreligger et traktatbrud, for så vidt angår disse produkter og tjenesteydelser .

C - Kategori 6 - Nyhedsformidling til visse virksomheder

26 Kommissionen har gjort gældende, at der foreligger et traktatbrud med hensyn til nyhedsformidling til virksomheder, som præsterer tjenesteydelser, der ikke er omfattet af en nulsats, f.eks . banker og forsikringsselskaber .

27 Det Forenede Kongerige har anført, at disse tjenesteydelser må betragtes som "accessoriske fordele", og at nyhedsformidlingens karakter er den samme, hvad enten nyhederne

leveres til en bank eller til en avis, som er omfattet af nulsatsen .

28 Bortset fra, at en "accessorisk fordel" som den, Det Forenede Kongerige har henvist til, ikke falder ind under begrebet "til fordel for den endelige forbruger", jfr . sjette direktivs artikel 28, bemærkes, at de virksomheder, som modtager den her omhandlede nyhedsformidling, f.eks . banker og forsikringselskaber, ikke kan betegnes som endelige forbrugere, og at den anden af betingelserne i andet direktivs artikel 17 derfor ikke er opfyldt .

29 Det findes saaledes godtgjort, at der foreligger et traktatbrud, for saa vidt angaar disse ydelser .

D - Kategori 7 - Brændstoffer og energi (kul, koks, kulgas, vandgas, oliegas, fyringsolie, gasolie, elektricitet etc .)

30 Kommissionen har gjort indsigelse mod anvendelsen af en nulsats for levering af brændstoffer og energi til andre end endelige forbrugere .

31 Det Forenede Kongerige har i det væsentlige anført, at det set under en social synsvinkel vil have uheldige konsekvenser at lægge afgift paa levering af brændstoffer og energi, særlig til skoler og hospitaler .

32 Der findes ikke anledning til at drage de sociale hensyn, der ligger til grund for denne politik, i tvivl, men det bemærkes, at de omtvistede ydelser ikke kan anses for at være leveret til endelige forbrugere, idet de endelige forbrugere som defineret ovenfor kun ganske indirekte drager fordel af "nulsatsen " . Ydelserne opfylder derfor ikke den anden af betingelserne i andet direktivs artikel 17 .

33 Med hensyn til Det Forenede Kongeriges subsidiaere argumentation om, at vanskelighederne ved at administrere afgiften, hvis nulsatsen kun skulle gælde levering til de endelige forbrugere, sandsynligvis ville være uoverstigelige, bemærkes, at naar en medlemsstat vil paaberaabe sig de paagaeldende undtagelsesbestemmelser, skal den træffe alle de konkrete foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at bestemmelserne anvendes korrekt . Hvis den anser saadanne foranstaltninger for uigennemførlige, maa den afstaa fra at anvende nulsatsen .

34 Herefter findes det godtgjort, at der foreligger et traktatbrud som paastaaet .

E - Kategori 8 - Opførelse af bygninger (herunder navnlig foerstegangssalg af nyopførte bygninger, ydelser leveret af et byggefirma, som opfører en bygning for en bygherre, som er ejer af grunden, erhvervsbyggeri, anlægsarbejder, anlæg af veje, jernbaner og lufthavne)

35 Kommissionen har anført, at der foreligger et traktatbrud som følge af, at der anvendes en nulsats for alle ydelser i kategori 8; dette gælder dog ikke med hensyn til nulsatsen for ydelser i forbindelse med lokale myndigheders opførelse af boliger . Med hensyn til boligbyggeri har Kommissionen anført, at den generelle anvendelse af en nulsats for hele dette omraade, uanset boligernes karakter, er i strid med den første af betingelserne i artikel 17, sidste led, idet den ikke staar i rimeligt forhold til Det Forenede Kongeriges socialpolitiske maal paa boligomraadet . Med hensyn til erhvervsbyggeri samt offentlige arbejder og andre anlægsarbejder har Kommissionen anført, at de fordele, der maatte være for de endelige forbrugere, er for fjerntliggende til, at den anden af betingelserne i andet direktivs artikel 17, sidste led, kan være opfyldt .

36 Kommissionens argumentation vedroerende boligbyggeri findes ikke at kunne lægges til grund . De foranstaltninger, Det Forenede Kongerige har truffet til gennemførelse af sin socialpolitik paa boligomraadet, nemlig at lette hele befolkningens adgang til at erhverve ejerboliger, maa antages at være omfattet af udtrykket "sociale hensyn" i andet direktivs artikel 17, sidste led .

37 Det Forenede Kongerige har saaledes ikke tilsidesat bestemmelserne i andet direktivs artikel 17, sidste led, ved at anvende en nulsats paa aktiviteter under kategori 8 vedroerende bygninger til boligformaal, som opfoeres af lokale myndigheder eller af private .

38 Det kan derimod ikke antages, at der opstaar en fordel for den endelige forbruger ved de aktiviteter under kategori 8, som vedroerer erhvervsbyggeri, offentlige arbejder og andre anlægsarbejder .

39 Det findes herefter godtgjort, at der foreligger et traktatbrud som paastaaet af Kommissionen, i det omfang der anvendes en nulsats for de omtvistede ydelser i forbindelse med opfoerelse af bygninger til erhvervsformaal, offentlige arbejder og andre anlægsarbejder .

F - Kategori 7 - Toej og fodtoej (sikkerhedsstoevler og -hjelme)

40 Kommissionen har gjort gaeldende, at levering af sikkerhedsfodtoej og sikkerhedshjelme til arbejdsgivere til brug for de ansatte ikke kan vaere omfattet af en nulsats, idet disse goder ikke kan betragtes som raa - eller hjaelpstoffer i produktionskaeden for produkter, der er omfattet af en nulsats .

41 Det Forenede Kongerige har anfoert, at disse goder maa betragtes saerskilt og ikke som produkter, der indgaar i en produktionsproces . Endvidere maa arbejdsgiveren for disse produkters vedkommende betragtes som den endelige forbruger .

42 Paa baggrund af det ovenfor anfoerte maa det antages, at modtagerne af disse leverancer ikke kan betragtes som endelige forbrugere .

43 Det findes saaledes godtgjort, at der foreligger et traktatbrud som paastaaet .

44 Heraf foelger, at Det Forenede Kongerige ved fortsat at anvende nulsatser for merværdiafgiften paa de kategorier af goder og tjenesteydelser, der er angivet ovenfor, har overtraadt bestemmelserne i direktiv 77/388 og foelgelig ikke har overholdt de forpligtelser, der paahviler det i henhold til EOEF-Traktaten .

Afgørelse om sagsomkostninger

Sagens omkostninger

45 I henhold til procesreglementets artikel 69, stk . 2, doemmes den part, der taber sagen, til at afholde sagens omkostninger . Da Det Forenede Kongerige har tabt sagen paa de fleste punkter, boer det tilpligtes at betale sagens omkostninger .

Afgørelse

Paa grundlag af disse praemisser

udtaler og bestemmer

DOMSTOLEN

1) Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland har, ved fortsat at anvende en nulsats for merværdiafgiften paa :

- vandforsyning og levering af ydelser til industrien i forbindelse med afledning af spildevand (toemning af sivebroende og septiktanke) under kategori 2 i bilag 5 til Value Added Tax Act 1983,

- nyhedsformidling under kategori 6,

- levering af brændstoffer og energi under kategori 7 samt sikkerhedsfodtøj og sikkerhedshjelme under gruppe 17,

- levering af goder og tjenesteydelser under kategori 8 i forbindelse med opførelse af bygninger til erhvervsformaal, offentlige arbejder og andre anlægsarbejder,

i det omfang der ikke er tale om levering eller formidling til endelige forbrugere, overtraadt bestemmelserne i Raadets direktiv 77/388 af 17 . maj 1977 og har foelgelig ikke overholdt de forpligtelser, der paahviler det i henhold til EOEF-Traktaten .

2) I oevrigt frifindes sagsoegte .

3) Det Forenede Kongerige betaler sagens omkostninger .